Surinaamsche Courant.

Vrijdag, den 30sten Augustus 1839. — No. 70.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 27 Augustus 1839.

Alzoo de navolgende personen bij Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal dezer Colonie hebben gerequesteerd en verzocht, om de Slaven, door hen aangewezen, voor de na te melden Slaven, als:

1o. JACOB DAVID SANCHES, voor de Slaaf *Marie*, van Gambie, hem toebehorende;

2o. MARIA JUDITH ZACHARIAS, voor de Slaven *Thérèse* en *Alida*, haar in eigendom toebehoorende;

3o. ANNA JACOBA LABADIE, voor den Slaaf *Johannes*, haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke verbeteringen, redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van den tijd de verzochte *Brieven van Manumissie*, verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
C. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSEL uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 28 Junij 1839.

Belgische Berigten.

Brussel, den 25 Junij.

De *Observateur* bevat een uitvoerig artikel, geteekend *De Ratificatiën*. De aanhef van dit artikel luidt aldus:

Eindelijk heeft het bestuur er toe besloten om den tekst der ratificatiën van het traktaat van 19 April bekend te maken. Deze stukken zijn gisteren in den *Moniteur* verschenen.

De ratificatie van den Koning der Franschen is in dezelfde bewoordingen vervat, als die, welke hij in 1832 bij het traktaat van 15 November 1838 voegde.

De ratificatie der Koningin van Engeland is insgelijks letterlijk dezelfde als die van zoo zeven jaren. Bij het ratificeren van het primitieve 24 artikelen traktaat had Koning Willem IV gezegd: »Wij verbinden Ons en beloven op ons koninklijk woord, dat wij alle en elk der in het bovenstaande traktaat vervatte bepalingen opregt en getrouw zullen ten uitvoer brengen en naleven, en dat wij, *voor zoo ver ons zulks zal mogelijk wezen*, niet zullen gedoogen dat dezelve op eenigerlei wijze door iemand zullen inbreuk gedaan worden.« Dezelfde restrictie vindt men terug in de ratificatie der Koningin Victoria.

De ratificatie van Oostenrijk is opgesteld even als die van 1832, met dit verschil dat zij geene reserven meer aanneemt van het Duitsche verbond bevat.

De ratificatie van Pruisen is veel duidelijker en in meer formele bewoordingen dan die van 1832 gesteld. Destijds gaf die Koning Frederik Willem van het zelfde traktaat van 15 November sprekende, »Wij keuren dat goed, bevestigen en ratificeren het« bedoelende in onzen naam en den onzer opvolgers, om daarvan den inhoud opregtelijk na te leven." Thans keurt de Pruissische ratificatie aldus: »Wij keuren het mede dese goed, bevestigen en ratificeren het voor ons en voor onze opvolgers," bedoelende op de trouw en het woord van Koning, het gezegde traktaat in alle zijne quartieren en artikelen ten uitvoer te brengen en naar te leven, *zonder hetzelve te verbreken, noch te gedoogen dat hetzelve, op welke wijze ook, door iemand overtreden werde.*" De onderstreepte woorden bevonden zich niet in de ratificatie van 1832.

De ratificatie van Keizer Nicolaas is eene letterlijke herhaling van die voor zeven jaren, op de drie reserves na, die bij de vorige gevoegd waren.

De Belgische ratificatie is anders opgesteld, doch het wezenlijk verschil is daarin niet op te merken.

De zonderlinge bewoordingen der Hollandsche ratificatie verklaren waarom men zoo lang gedraald heeft om dezelve publiek te maken. Het Belgische ministerie had er belang bij om dezelve niet vroeger te doen bekend worden. De Hollandsche ratificatie is op eene in het oog loopende wijze lakoniek en droog.

De keizers van Oostenrijk en Rusland verpanden uitdrukkelijk hun keizerlijk woord, de koningin van Groot-Brittannie, de koningen van Pruisen, der Franschen en der Belgen verpanden van hunne zijde *hunne trouw en woord van Koning.* — Deze formule is in de Hollandsche ratificatie niet te vinden.

De Koning der Belgen geeft beleefdelijk aan Koning Willem den titel van *onze zeer waarde en zeer beminde goede broeder.* — Koning Willem heeft dezelfde beleefdheid niet. Doch dit is van geen zeer groot belang; hetgeen volgt is van meer gewigt.

De Keizers van Oostenrijk en Rusland, de Koningin van Groot-Brittannie, de Koningen van Pruissen, der Franschen en der Belgen gaan de verbindtenis niet alleen in hunnen eigen naam, maar ook in naam hunner nakomelingschap aan. — »Wij verklaren, zoo voor ons, *als voor onze erfgenamen en opvolgers*," zegt de Koning der Belgen. — »Wij bekrachtigen en ratificeren mits dezen, het traktaat *voor ons en onze opvolgers*," zegt de Keizer van Oostenrijk. — »Wij beloven *voor onze erfgenamen en opvolgers*," zegt Keizer Nikolaas. — »Wij ratificeren voor ons zelven, *onze erfgenamen en opvolgers*," zegt koningin Victoria. — »Wij verklaren, zoo voor ons *als voor onze erfgenamen en opvolgers*," zegt de Koning der Franschen. — Wij bekrachtigen en ratificeren voor ons en onze *opvolgers*," zegt de koning van Pruisen. — Niets dergelijks vindt men in de Hollandsche ratificatie. Koning Willem vergenoegt zich met te zeggen. »Wij keuren het bovenstaande traktaat en elk der daarin vervatte artikels goed, verklaren dat zij aangenomen, geratificeerd en bekrachtigd zijn en beloven dat wij naar derzelver vorm en inhoud ten uitvoer gelegd en nagekomen zullen worden." Er wordt hier met geen woord van de erfgenamen en opvolgers van Koning Willem gesproken.

Reeds had men in het traktaat van 19 April de weglating der woorden *ten eeuwigen dage* opgemerkt, welke woorden opgenomen waren in art. 25 van het traktaat van 15 November, hetwelk spreekt van *den vrede en de vriendschap*, welke bestaan zullen tusschen den Koning der Belgen en den Koning der Nederlanden, *hunne erfgenamen en opvolgers, hunne respective staten en onderdanen.* De conferentie had, deze weglating hersteld, door in de nota van 18 April 1839 te verklaren, dat de weglating der woorden *ten eeuwigen dage* geschied was *zonder eenige bedoeling*, en aan de hechtheid en duurzaamheid der verbindtenis geenszins kon te kort doen. Deze ophelderingwas toereikende; doch de waarde daarvan is veel verminderd door de nieuwe weglating, welke door Koning Willem later in zijne ratificatie geschied is.

Duitsche Bergten.

Stuttgard, 22 Junij.

Gisteren avond heeft in de nieuwe manege ten aanhoore van meer dan 2400 personen het groote muzikfeest plaats gehad.

Dit fraaije, nieuwe, aan de koninkelijke stallen en aan den kruidtuin grenzende, tot ridderlijke spelen en spiegelgevechten dienende gebouw, hebbende eene lengte van 177 voeten en breedte van 86 voet, is bijzonderlijk geschikt tot eene uitoefening als die van gisteren avond, aangezien het zoo kunstig zamengesteld, dak zich zelven dragende, en zijnen steun vindende op de zijmuren, de geheele binnenruimte geheel vrij laat. In het rond loopt eene galanderij met 40 rijzige pilaren van gegoten ijzer, die het dakwerk helpen schragen, terwijl dezelve tevens zijn voorzien van eene bekroning van staliewerk.

Een van de smalste zijden des langen vierkants is bestemd voor de ontvangst van het hof en heeft tot dit einde eene meerdere diepte, welke eene groote loge vormt, die met witte en oranjekleurige, tusschen de pilaren nederhangende draperien was versierd, van waar veelkleurige bloemfestoenen en kransen tot door het geheele gebouw zich voort strengelden.

De zaal zelve was door drie groote lusters, elke van 60 lampen, verlicht, en aan iedere pilaar bevond zich een armlicht met vijf argandlampen, daarenboven hingen tusschen iedere pilaar aan de zolderingi der galerij veelkleurige lantaarnen.

De koninklijke loge was, behalve door girandoles, met vijf lusters vol waskaarsen verlicht.

Het geheel maakte eenen betooverenden indruk, die door de feestelijk gekleede vergadering nog grooter werd.

Het orkest was geplaatst tegenover de koninklijke loge aan het andere einde van de zaal, en overigens was het gebouw met vreemde levende gewassen en bloemen rijk versierd.

Het Hof verscheen kort na 8 ure. De Koninkl. familie werd door het [illegible] van eene zonderlinge stilte, maar toch luisterlijk begroet, hetgeen minzaam werd beantwoord.

De erfprinses van Oranje plaatste zich tusschen den koning, haren oom, en haren gemaal, de koningin was aan Z. M. regterzijde gezeten en de kroonprinses van Oranje tusschen haar man en Prins Frederik van Baden en de prinses Henriette van Württemberg.

De kleedij van H. K. Hoogheden bestond in een licht rood kleed met zeer hooge en rijke blonde volants, eene daarover en doorheen loopende guirlande van rozen, voorts andere versierzelen van blonde, rozenkleurige strikjes en diamanten, en aan de zijden van het hoofd een vlecht van rozen met diamanten.

Het muziekfeest begon met eene ouverture voor deze gelegenheid vervaardigd en door onzen hofkapelmeester Lindpaintner in muzijk gebragte feestcantate, welke door 130 muzijkanten en een koor van 240 zangers, alle liefhebbers, werd vertolkt gedragen.

Hierop volgde een Oratorium van Händel, het Alexander Feest, of de magt der muzijk, in twee afdeelingen; eene composition, welke ondanks haren ouderdom van meer dan honderd jaren, nog altijd eene onweerstaanbare uitwerking maakt vooral wanneer zij zoodanig wordt voorgedragen als hier het geval was, waar zangers en muzijkanten wedijverden om al het mogelijke te leveren.

Het was boven mate warm in de zaal, veroorzaakt niet slechts door de overdadige verlichting en de menigte menschen, maar ook door de zon, die sedert den aanvang der feestelijkheid hare stralen schier onafgebroken had nedergeschoten.

Heden vroeg of den dag heeft een geldadige zomerregen de lucht verkoeld en gezuiverd, waarvan het dezen avond plaats hebbende gemaskerde bal aangenamer zal wezen.

Aan dit bal denkende overvalt mij echter in plaats van vreugde, eene stille weemoedigheid, want met deze vermakelijkheden zijn de huwelijksfeestiviteiten afgeloopen. Spoedig zal het stil bij ons worden, waar gedurende meer dan eene week de aangenaamste gewaarwordingen elkanderen hebben opgevolgd; spoedig zal ons niets dan de herinnering overblijven; dit is het treurigste spel des levens.

(Het Vervolg en Slot hierna.)

Mengelingen.

KEIZER EN KUNSTENAAR.

(Vervolg en Slot van ons vorig No.)

„Luister, mijn Antonio," sprak Bettina met neergeslagen blik. „Ik herwerd geleden, toen ik vernam, dat gij de Signora Dominica zoudt trouwen, zeide dan dacht ik weer: 't past toch ook geene arme beerin om de vrouw te willen worden van zulk een groot kunstenaar. Evenwel toch sloeg ik standvastig iedere aanzoek af, en leefde eenzaam, met de herinnering aan U en aan de liefde, die ge mij eenmaal hadt toegewijd. Toen ik echter vernam, dat gij naar uwe geboorteplaats terug zoudt keeren, toen ik mij voorstelde, dat gij misschien niet zonder aandoening aan het voorwerp uwer eerste liefde terug zoudt zien; toen ik mijn eigen hart onderzocht, en het denkbeeld bij mij opkwam, dat gij wellicht beiden zwak genoeg zoudt vinden om [illegible] betrekking te willen [illegible] die uwe tegenwoordige omstandigheden onmogelijk maken; toen nam ik 't besluit, en deed den stap, den eenigsten, die ons hoeden kon voor dat gevaar. Ik trad in den echt! Ik wacht de vergiffenis, [illegible] reeds vier jaar lang naar had gedongen.

— „Wat edele vrouw!" riep de Keizerin.

Canova had zijne plaats verlaten en [illegible] om zijne hevige [illegible] te verbergen.

Op dat oogenblik werd er aan de deur gekloppt, en de minister van Politie de [illegible] van [illegible] stak zijn even eelijk als [illegible] naar binnen.

„Is de Heer [illegible] bij ons? Mijnheer de Hoog [illegible] beiden de Keizer hem toe. „Dan [illegible] de wasching voortgebragt door [illegible] die ik acht dagen geleden van [illegible] ontving."

De Keizer trad naar Canova en [illegible] hem uit zijne [illegible] „Vaarwel, [illegible] beeld mijner vrouw, en [illegible] daarmede in uw verlaten [illegible], en staan *Frank* terug te keeren, [illegible] zult mij niet [illegible]. Goeden nacht! Ik [illegible] met den Hertog van Otranto te spreken. Geloof me, 't is een [illegible] Keizer te zijn, en ik heb als [illegible] niet, om bij den haard met mijne vrouw en een vriend te zitten kouvelen. Komaan, Mijnheer de Hertog!"

Dit tooneel had plaats op den 11den October 1810. In dezelfde zaal, bij denzelfden haard, onderteekende Napoleon op den 11den April 1814, zijnen afstand van den troon.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD,

Den 28sten dezer, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. C. J. Reap, naar Demerary.

Den 29sten dezer, Schip *Hollandia Jaa*, Kapt. Hendrik Adik Hendriks, naar Amsterdam, met eene lading van [illegible] Kasoos. Met benevens verder als Passagier: de Jongvrouw [illegible] C. G. Volkers.

Heden het Schip *Pharo*, Kapt. C. Smit, Jr., naar [illegible]

Advertentiën.

PUBLIEKE VERHURING.

(32652) Ten overstaan van Heeren Commissarissen uit het Gerechtshof, tot de Zaken van Curatele en Sequestratie, op HEDEN den 30sten Augustus 1839, voormiddags ten 9 ure, in het lokaal van het Gerechtshof:

Van 14 stuks SLAVEN, aankomende den Grond *des Fuses Kinderen*, aan de rivier *Suriname*. Deeze Slaven zijn ten huize van den ondergeteekende te bevigtigen.

De voorwaarden van verhuring en Lijst der Slaven, liggen ter Griffie van welgemeld Gerechtshof ter *visie*.

Paramaribo, den 30 Augustus 1839.

H. KAMERLING *c. s.*
Schrijver.

(31684) Van Plantasie *PICARDIE*, worden bij inschrijving te Koop aangeboden:

Zes en Twintig Vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof alhier, tot Dingsdag den 3den September e. k., des voormiddags ten negen uren, wanneer der selver opening ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Leden uit gemeld Geregtshof tot de Sequetsratie zal plaats vinden, en het hoogste bod (niets goedgekeurd) worden aangenomen.

De Koopers zal verpligt zijn, de Suiker voor [illegible] rekening en risico van [illegible] van dezen dagen, na de toewijzing.

Het monster der Suiker is ter bezigtiging ten huize van den ondergeteekende.

Paramaribo, den 28 Augustus 1839.

F. G. PICHOT LESPINASSE,
Sequester.

(32651) Heden overleed ons in den ouderdom van 29 jaren, na eene hevige ziekte van 9 dagen.

Paramaribo, den 25 Augustus 1839.

J. P. L. WEIMAN,
Executeur.

(30990) Al degenen die eenige vorderen hebben van de op den 3den Julij jl. alhier [illegible] Suiker-Partijtje [illegible] worden bij deze opgeroepen, om zich zoo spoedig mogelijk ter kantore van den ondergeteekende te vervoegen, om betaling te erlangen.

Paramaribo, den 29 Augustus 1839.

J. KARSSENBOOM,

te bekomen bij

J. H. GILLHUIJS:

Extra Ouwel Duitsche BONDBAUM-WIJN, tot civile prijzen. (32660)

COLLECTE.

DEBENDEBET.

(32653) De ondergeteekende voornemens zijnde, de Kolonie voor [illegible] korten tijd te verlaten, heeft tot zijnen *Generalen Gemagtigde* aangesteld, den WelEdelen Heer JOHN BENT.

Paramaribo, den 29 Augustus 1839.

C. J. FARWERK.

(32650) De Heer C. G. NAMUFF en H. DUTTNER [illegible]

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reeds. Sluit 2 September e. k.

Het nieuw gebouwd gekoperd tweedeks Brikschip *Neptanie Packet*, Kapt. C. Hofken. — Adres bij D. J. van Bommel. — Sluit 2 September.

Het Nederlandsch Kofschip *de Koophandel*, Kapt. C. H. Hutkamp. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit 25 September.

Het gekoperd Brikschip *Anna Susanna*, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. C. Fonseca Fzn.

Ter Drukkerij van Fuchs & Comp.